

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

50. An Pontifex, sicut potuit præcipere tantum usum panis, potuerit etiam præcipere tantum usum sanguinis? Et notatur olim in Græcia nos fuisse iis informis, qui præ ægritudine speciem panis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](#)

In ordine ad Sacra menta. Resol. L. 67

litati fidelium, vel Sacramentorum venerationis.
9. Ad id quod de Confirmatione afferatur. Respondeo, negando esse simile, quia si Ecclesia fide-
pondet, priuat sacramento Confirmationis, cos
priuat uno Sacramento pro communitate institu-
to, & ad quod singuli ius habent; prohibendo
vero usum calicis, non priuat vobis Sacramenta, sed
solum negat certum modum illud sumendi, ad
quod iustis de causis moratur.

10. Dices, saltem priuat fideles magno fructu,
qui ex virtusque speciei sumptione percepientur.
Respondeo, quidquid si de eo, non obstat; quia
si noua gratia per sumptionem sanguinis accedit,
ex non est ad salutem necessaria: in iis autem, quae
non sunt necessaria ad salutem, Ecclesia potest
habere, & habere ipsam a iore rationem reue-
renzia Sacramentorum, & ut omne periculum
incommodi circa illa eviteretur, quam alicuius grata-
tia non necessaria, hinc enim fit, vt non det hoc
Sacramentum parvulus, vel amentibus propter
periculum vomitus: vel ne expunt, &c.

11. Nota tamen hic obiter cum Ioanne Praepo-
nito in 3. part. D. Thome q.80. artic. 12. dub. 2.
num. 70. quod hodie Cardinalis Diaconus mini-
strans summo Pontifici communicat sub utraque
specie, ut similiter Rex Francie in sua inaugura-
tione.

12. Sed si aliquis hic obiter querat, an aliquan-
do sit licitum laico sanguinem sumere? Respon-
det ad hoc dubium Amicus ubi supradictum 103. vbi
sicut ait. Ceterum quasi potest, an aliquando licitum
sit laico, sanguinem sumere? Respondeo, num-
quam ei licitum est, ne quidem in articulo mor-
tis, etiam signanter casus, in quo moribundus
vel non habetur, vel non posset sub specie panis;
haber autem, vel posset sub specie vini commu-
nicare: quia cum hoc Sacramentum non sit sum-
pliciter necessarium, non obligat, nisi cum debiti
etiam circumstantiis ab humano praecerto prae-
scriptus, dependenter a quo saepe praecpta obligant. In
vino tantum casu licitum est laico sanguinem
sumere, in periculo feliciter irreuerentiae, aut effu-
sione, & fons, vel iniuria, aut corruptionis in defectum
sacramentorum. Sacerdotis, excipio etiam casum in quo sanguine-
ris sumptio conferetur ad salutem infirmi ne-
cessaria.

13. Obiicies, nunquam Ecclesia censetur pro-
hiberi Sacramenta in casu necessitatis, vt constat
de facimento confessionis, quod nunquam in ca-
su necessitatis prohibet, sicut nec Baptismum,
Confirmationem, & Viaticum tempore interdicti:
ergo etiam vbi non est permissa communio sub
utraque specie, poterit infirmus in articulo mor-
tis, communicate sub specie vini, si non possit
vel habere, vel sumere speciem panis.

14. Respondeo, negando non posse Ecclesiam
prohibere, etiam in casu necessitatis propter im-
mutabilem obseruantiam legis, & reverentiam
Sacramentorum debitam, ea Sacramenta, que non
sunt simpliciter necessaria, cuiusmodi est hoc Sac-
ramentum. Praefat enim constans, & perpetua
obseruantia legis debita Sacramenti administra-
tatione vnius: vel alterius personae deuotioni: pra-
ferentur cum faciliter possit ex uno casu ad alios exten-
sio de sacramento confessionis, quod est Sacra-
mentum necessitatis, sicut & sacramentum Baptismi.
Quod autem Ecclesia tempore interdicti non
prohibeat alia etiam Sacramenta ad salutem non
necessaria, Confirmationem, Viaticum, pro in-
firmis, & Matrimonium, id id est, quia haec pen-
det a potestate Ecclesie, que potuit pro tali tem-

pore haec Sacra menta concedere, sicut in articulo
mortis concedere potuit communionem sub spe-
cie vini, in defectum alterius speciei: de facto au-
tem id non conuenisse, colligimus ex universalis
prohibitione absque ulla exceptione. Ceterum
non damparem peccati mortalis, qui in eo casu
utens benigna legis interpretatione communicaret
sub specie vini. Ita Amicus.

RESOL. L.

An Pontifex, sicut potuit praecipere tantum usum
panis, potuerit etiam praecipere tantum usum san-
guinis.

Et natura olim in Graecia morem fuisse iis, qui pre-
agiudicauit speciem panis deglutiire non poterant; so-
lam speciem vini, argentea cochlea in os effundere.
Et quid de consuetudinibus Grecorum, Atticorum,
Mesonitiarum, & Parisiis in Conuentu Clunianen-
si, & de Diacono Cardinali Romae in Missa Pa-
pali sibi, & aliis Cardinalibus ministrante Eu-
charistiam sub utraque specie? Ex part. 8. tit. 1.
Ref. 5.

§. I. A d hanc questionem affirmative ref-
pondet Fagundez de Praecepto Ecclesie pra-
cepti. 3. lib. 5. cap. 4. num. 10. vbi dicit potuisse Ec-
clesiam praecipere usum tantum calicis, & vetare
usum panis; fed non docuisse, Propter rationes
num. 6. talas; quia non minus continet una specie
quam alia; sub specie enim sanguinis adeat
corpus, & sub specie corporis adeat sanguis, vt
definit Concilium Tridentinum de fide, sess. 15.
canone 3. ibi: Si quis negaverit in venerabili
sacramento Eucharistia, sub utraque specie:
& sub singulis cuiusque speciei parti-
bus, separatione facta, totum Christum con-
tingi, anathema sit. Et cap. 2. eiusdem sessionis
ita ait expresse: Quapropter verissimum est, tan-
tudem sub alterutra specie, atque sub utraque
continet: totus enim, & integer Christus sub
panis specie, & sub quavis ipsius speciei parte,
totus idem sub vini specie, sub eius partibus
existit. Ex obiecto ergo bene poterat Ecclesia pra-
cipere usum tantum calicis, sicut praecipit usum cor-
poris, & verius calicis; cum continet tantum
una species, quam alia: non tamen decuit, nec con-
veniens erat irreuerentiae tanti Sacramentum, vt pra-
cipere usum calicis, & veterare usum panis, ob
rationes supra talas num. 6. quae adeo fortes, &
virgentes sanctissimi Patribus, & sapientissimis vi-
ris, qui Concilio Tridentino interfuerunt, vix sunt,
vt in eodem Concilio sess. 21. canon. 2. heretici in-
dicentur, & anathematizantur, qui huiusmodi
causas non iustas, neque sufficientes iudicauerint,
ad usum panis praecipiendum tantummodo, &
vetandum usum calicis; ita enim ibi: Si quis dixerit
sanctam Ecclesiam Catholicam non iustis de cau-
sis, & rationibus adductam fuisse, vt laicos, atque
etiam Clericos non confidentes sub panis tantum
modo specie communicare, aut in eo errasse, ana-
thema sit. Instituit enim Christus Dominus humi-
nus Sacramentum, fed nihil praecipit de modo, &
ordine illius sumendi; in toto id negotio
commisit dispositioni Ecclesia, vt docet Diuus
August. epist. 118.

2. Notandum est tamen hic obiter, olim quidem in
Graecia morem fuisse, iis infirmis, qui praegru-
dine speciem panis deglutiire non poterant, solam
speciem vini argentea cochlea in os infundere,
vt insinuat Toletus in Ioannem, cap. 6. notabilis 27.

Quod hoc
leg. §. Sed
si, & seqq.
Ref. praec-
rita & supra
in Ref. 1.
§. Potest

68 Tract. I. De Potestate Pontificis

etiam in Ferri secundò, & in Lib. quæst. 6. & h. Secur. ex D. Cypriano sermone in Coria Domini, & docet etiam exp̄s̄ Henriquez lib. 8. Eucharistia, cap. 44. num. 7. & apud Russios, seu Moscovitas, sub vtraque specie datum omni populo Eucharistia: datur enim corpus Christi sanguine intinctum, perfusum in coelis, & n. periculum effusionis, aut calus detur, ut refert idem Henriquez allegans, & Petrus Comestor in Historia scholastica, cap. 151. qui mos etiam aliquandiu in Hispania viguit tempore Concilij Toletani I. vt colligunt ex eodem Concilio: & denique Romæ dum Summus Pontifex soleniter sacrificium offerit, sumptu Christi corpore in Altari, postea ledet, & Diaconus Cardinalis ei calicem summa reverentia b. sed dum desert. Deinde idem Cardinalis communionem sub vtraque specie aliis Purpuratis praber: eis enim calicem Domini similiter ministras, ut refert Henriquez proximè citatus: & patet infra: nunquam tamen in seota ac venerabili Ecclesia Catholica mos fuit introductus circa usum calicis tantum. Hucusque Fagundez qui etiam postea num. 22. sic ait: Non est improbanda conlectudo, quæ in aliquo casu obtinetur, ut alii persona deut vtraque species, si talis conlectudo teita sit, & saltem tacitè approbata à Sede apostolica: sic Romæ consuetudo est; vt Diaconus, qui ministrat Summo Pontifici in solemani Missa, sub vtraque specie consummiter & in eadem Missa solemani aliis Purpuratis communionem sub vtraque species prebeat, etiam Diaconis, & Subdiaconis, ut refert Henriquez lib. 8. Eucharist. cap. 44. num. 7. & nos diximus num. 10. quam tamen conlectudinem intermissam fuisse à Paulo II. Summo Pontifice inodium Bohemorum, Hussitarum, refert Turrian. lib. 8. Confit. Apostol. cap. 31. Addit etiam Claudius repet. cap. 20. & Soarius allegans predicta disp. 71. sect. 3. fol. 10. col. 2. Parisiis obseruari similem conlectudinem communicandi sub vtraque specie in Conventu Cluniaciensi, ut interim præterea alias conlectudines Gracorum, Athiopum, & Moscovitarum, de quibus egimus num. 10. qui eundem usum obseruant, communicandi sub vtraque specie: quamvis Graci in honore non videantur esse schismatics quia de licentia Ecclesia Romana id faciunt, & nec ob eam conlectudinem, de nostra male sentiunt, ut olim male sentiebant Bohemii. Ita ille.

3. Sed fallitur cum Henriquez, asserendo, Roma in Missa Papali, Diaconum Cardinalem ministrare aliis Cardinalibus Eucharistiam sub vtraque specie, hoc enim est falsum; ut omnibus patet.

RESOL. L I.

An Pontifex possit eximere aliquem à precepto communionis annua?

Et an Pontifex teneatur ad preceptum annua communionis?

Et an quamvis Pontifex peccet mortaliter, si illud non serueret, non incurrit tamen excommunicacionem proper hoc, nec possit declarari, aut Ecclesiastica sepultura priuari, nec contra eum sententiam ferri de incursione delicti? Ex part. 8. tract. I. Resol. 26.

s. l. Ad hanc questionem responderet Fagundez de Precept. Eccles. precep. 3. lib. 1. cap. 6. num. 9. & assertit, quod hoc vel potest intelligi, an possit Summus Pontifex dispensare in obligatione

huius precepti cum aliqua persona particulari veluti cum Errante vicente extra humanum consolitum; vel cum aliqua Provincia in particulari, vbi aut opp̄s̄: sed hoc dubium magna ex parte iam solutum est in precepto de annua confessione: ibi enim etiam quæstum, utrum Summus Pontifex possit cum aliquo dispensare in precepto Confessionis; & quod ibi diximus, hic similiter erit applicandum, ob parem rationem. Breueri autem que hic est dico, post Summum Pontificem licet ex causa rationali, cum aliqua persona particulari, in aliis & eius annos. Ibi in Resol. supra 26. & in aliis ss. & eius annos.

non tamen in precepto diuino illius, quatenus est medium, & remedium necessarium ad salutem:

posse, inquam, ad tempus, v.g. per tres, aut quatuor annos; non tamen posse cum aliqua persona in particulari, oppido, aut Provincia per totam vitam licet dispensare. Et ratio est: quia licet in omnibus

præceptis humanis, & Ecclesiastici, qualia sunt

præcepta annualis Eucharistiae, & confessionis, ex

iusta causa possit Papa dispensare, ut pater ex gloria

textus in cap. prop̄s̄, de concessione præbendæ, num-

quam tamen poterit licet per totam vitam cum

aliquo dispensare, vel cum aliqua Provincia. Enim-

vero dispensatio, & exemptione, ut legitima sit, & li-

cita, requirit legitimam causam: aut nulla causa legiti-

mitati, dati potest, ut Papa concedat talē, & tam

absolutam dispensationem atque exemptionem per

totius vita spatiū. Ita docet Soarius tom. 4. de pa-

net. sect. 1. n. 6. & 7. & Sotus in 4. dist. 18. q. 1. artic. 5.

Azorius tom. 1. Institutionum moralium, lib. 7. cap. 40.

quæst. 9. & quæst. 10. D. Thomas in 4. dist. 17. quæst. 3.

art. 1. quæst. 5. Richard. ibid. art. 2. q. 7. Paludanus

ibidem, etiam quæst. 2. D. Antonius 3. p. 111. 14. c. 19.

§. 1. & alij. Et quamvis omnes loquantur de exem-

ptione, & dispensatione præcepti Ecclesiastici an-

nua confessionis; tamen eadem est ratio de præcep-

to Ecclesiastico annua communionis quod hunc

efficit, ut consideranti patet.

2. An vero Pontifex teneatur ad præceptum an-

nuarum communionis? Nonnulli existimant non te-

neri, ac proinde non peccare lethaliter, si illud

non impletat, ex eo fundamento, quia supremus

Princeps suis legibus non tenetur, & Princeps, ff. de

legibus. Et quia lex Pontifica successores obligare

non potest ex regulâ. Par in parem non habet im-

perium, cap. innotiſſi, & elect. Atque ita docent,

post Ioannem Andream, & Felinum, Nautarum in

cap. placit. de penit. dist. 5. num. 3. 2. vbi id exco fu-

damento probat, quod Summus Pontifex, iuxta videtur etiam

communio. Theologorum sententiam, sit super-

ior Concilio Generali: unde necesse est, quod huic

legi de annua perceptione Eucharistiae, & confes-

sione non sit subiectus, cum ea late sit in Generali seq.

Concilio Lateranensi, ex quo deducuntur fuit cap.

omnis viriisque sed pont. & remissi, in quo huic

modi lex continetur, quæ postea pro tota Ecclesia

Catholica fuit approbata. Dicendum tamen est,

obligari Papam, sub lethali culpi ad hoc præ-

ceptum, sicut obligatur etiam ad præceptum confes-

sionis, quod vim directam, non vero quod peccate-

nas, & vim coactuum; & ideo peccare mortaliter,

si illud non serueret; non tamen incurrit excomu-

unicationem; nec posse declarari, aut Ecclesia

scilicet sepultura priuari, nec contra eum sententiam

ferri de incursione delicti. Ita docet Soarius tom. 4.

de penit. dist. 2. q. 2. num. 5. Azor. tom. 1. Institu-

tionum moralium, lib. 7. cap. 4. quæst. 11. Er quamvis

illi loquantur de præcepto annua confessionis; ta-

men eadem est ratio de præcepto annua commu-

nicationis. Docet etiam Couarruicias in cap. Alma-

mater,